

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216250
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712216250.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/276/2012-153, zo dňa 14. novembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O.s.p.) zamietol.

Navrhovateľov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. O námietke zaujatosti zákonného sudcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že zákonného sudcu nevytlúčil z prejednávania rozhodovania v predmetnej veci. O námietke zaujatosti navrhovateľa bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, preto nie je daný dôvod na prerušenie konania. V predmetnej veci ide o vyriešenie otázky procesného charakteru, bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku navrhovateľa. Nejde o riešenie prejudiciálnej otázky, od ktorej by závisel výsledok sporu. Navrhovateľ nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania. Okresný súd rešpektujúci názor nadriadeného súdu, nezistil dôvod na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ.

Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Dôvod na prerušenie konania navrhovateľ súdu preukázal. Elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu doručil súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca okresného súdu má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej

republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať neustranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhľadom na to, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu odporcom podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu odvolania navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie vecí nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. V spise je žurnalizovaná kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5NcC/490/2012, zo dňa 15.10.2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania. Možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania vecí o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka navrhovateľa, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 6C/276/2012-18 zo dňa 21.02.2013 Okresný súd Zvolen rozhodol, že právne veci vedené Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 6C/276/2012, 6C/277/2012, 6C/278/2012, 6C/280/2012, 6C/281/2012, 6C/286/2012, 6C/287/2012, 6C/293/2012, 6C/294/2012, 6C/295/2012, spája na spoločné konanie, ktoré od právoplatnosti tohto uznesenia vedie a budú ďalej prejednávané pod sp. zn. 6C/276/2012.

O námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie:

- v konaní sp. zn. 6C/276/2012 uznesením č.k. 4NcC/42/2012-15 z 11.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/277/2012 uznesením č.k. 3NcC/78/2012-12 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/278/2012 uznesením č.k. 2NcC/476/2012-11 z 16.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/280/2012 uznesením č.k. 2NcC/71/2012-11 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/281/2012 uznesením č.k. 4NcC/42/2012-12 z 11.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/286/2012 uznesením č.k. 3NcC/57/2012-12 z 15.10.2012,

- v konaní sp. zn. 6C/287/2012 uznesením č.k. 3NcC/57/2012-12 z 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/293/2012 uznesením č.k. 2NcC/476/2012-11 z 16.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/294/2012 uznesením č.k. 3NcC/91/2012-12 z 17.10.2012,
- v konaní sp. zn. 6C/295/2012 uznesením č.k. 5NcC/57/2012-11 z 12.10.2012.

Sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5NcC/490/2012, zo dňa 15.10.2012, teda odlišného od tých, ktorými v spojených veciach pod sp. zn. 6C/276/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici ako nadriadený súd rozhodoval o námietkach zaujatosti. I keby bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložená sťažnosť proti niektorému z uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom, nebol by podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013, zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013, zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.